

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Sendt via e-mail til udvalget og dets medlemmer (ordførerne)
med samtidig kopi til Erhvervsministeriet og Finanstilsynet

Advokatfirma | Law Firm

Bredgade 30
DK-1260 København K
T: +45 72 15 72 05
www.camphausen.dk

Kontorfællesskab mellem
selvstændige advokater

CVR 35 34 56 12

Michael Camphausen
Partner, Advokat (L), PhD
M: +45 22 30 60 65
mca@camphausen.dk

L157 Forslag til lov om betalinger – supplerende høringssvar – anmodning om foretræde for Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget

5. april 2017

Nærværende supplerende høringssvar med samtidig anmodning om foretræde er afgivet af en række etablerede og nye finansielle teknologivirksomheder (fintech virksomheder) med aktiviteter inden for betalingsområdet, herunder området for kontooplysningstjenester: **Cardlay A/S, Clearhaus A/S, Ernit ApS, Flex Funding A/S, Hufsy ApS, Mybanker.dk A/S, MyMonii ApS, Pagobox ApS, Spiir A/S, SubHub ApS** (visse af virksomhederne er i dag betalingsinstitutter med tilladelse fra Finanstilsynet under den nugældende lov om betalingstjenester).

Det **supplerende høringssvar** er afgivet i forlængelse af vores fælles høringssvar af 5. februar 2017 vedrørende det oprindelige lovudkast og er foranlediget af en ny og for fintech virksomhederne særdeles væsentlig problemstilling, som ikke var aktuell i forbindelse med det oprindelige lovudkast i høring, men som nu er blevet relevant i forbindelse med det fremsatte lovforslag (L157) og den i lovforslaget på ny affattede bestemmelse i **§ 124 om brug af betalingsdata** i relation til netop kontooplysningstjenester.

Vi vil indledningsvis fremkomme med vores specifikke bemærkninger til den pågældende bestemmelse i lovforslaget, herunder vores konkrete **opfordring til udvalget og ministeren** til en justering af bestemmelsen, hvorefter vi vil fremkomme med visse øvrige bemærkninger til lovforslaget af mere teknisk karakter.

Vi skal samtidig **anmode om foretræde** (ved Spiir A/S på vegne af ovennævnte fintech virksomheder) for Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget med henblik på at uddybe vores nedenstående bemærkninger til bestemmelsen i § 124 i det fremsatte

lovforslag og for nærmere at redegøre for vores opfordring til udvalget og ministeren i lyset af den omhandlede problemstilling af væsentlig interesse for kontooplysningstjenester.

Bemærkninger til lovforslagets § 124

Vi skal **opfordre** udvalget og ministeren til, at bestemmelsen i § 124 i lovforslaget justeres, således at *"kontooplysningstjenester"* i almindelighed (og ikke kun visse udtømmende eksempler på kontooplysningstjenester) medtages udtrykkeligt blandt de specifikke formål oplistet i bestemmelsen, som behandling af betalingsdata kan ske til.

Vores opfordring konkretiseres nærmere nedenfor og er begrundet i følgende:

I lovudkastet i høring blev der lagt op til en videreførelse i væsentligt omfang af det særlige danske forbud mod brug af betalingsdata, idet forbuddet skulle omfatte enhver behandling af betalingsdata, som indebar "opstilling af forbrugsprofiler, kortlægning af betalers forbrugsmønstre eller anden segmentering". Lovudkastet indeholdt imidlertid en væsentlig modifikation hertil, idet det udtrykkeligt var anført i lovbestemmelsen, at *"oplysningerne [dvs. betalingsdata] må dog behandles til brug for kontooplysningstjenester"*.

Ved en sådan kontooplysningstjeneste forstås både i lovudkastets og i lovforslagets forstand en "tjenesteydelse, der giver en bruger konsolideret information om en eller flere af dennes betalingskonti, der udbydes af en eller flere kontoførende udbydere". Med andre ord var sådanne kontooplysningstjenester – i overensstemmelse med det bagvedliggende reviderede betalingstjenestedyret (PSD2) – generelt undtaget fra forbuddet mod brug af betalingsdata.

I det fremsatte lovforslag (L157), som i væsentligt omfang lemper det særlige danske forbud mod brug af betalingsdata – således at behandling af betalingsdata fremover kan ske til visse specifikke formål (så længe behandlingen ikke indebærer *"diskriminerende prissætning af produkter målrettet betaleren"*) – er den ovennævnte generelle modifikation/undtagelse, hvad netop angår kontooplysningstjenester, imidlertid fjernet fra lovbestemmelsen.

Vi anerkender og støtter fuldt ud den omhandlede lempelse af det hidtidige danske totalforbud mod brug af betalingsdata, jf. vores oprindelige hørings svar, således at eksempelvis individuel og målrettet markedsføring baseret på brugerens betalingsdata fremover lovliggøres med brugerens udtrykkelige samtykke. Men vi kan ikke

anerkende og støtte et forslag som det omhandlede, som – i manglende overensstemmelse med PSD2 – ikke inkluderer kontooplysningstjenester i almindelighed blandt de i lovbestemmelsen anførte specifikke formål, som behandling af betalingsdata kan ske til.

Blandt de specifikke formål oplistet i lovforslagets bestemmelse i § 124 fremgår: ”1) forbrugsoverblik; 2) budgetlægning; 3) kategorisering og sammenligning af forbrug; 4) adviseringer om forbrug, forbrugsmønstre og usædvanlige transaktioner; 5) *betalingspåmindelser*”.

Disse fem specifikke formål udgør alle eksempler på kontooplysningstjenester, jf. lovforslagets bemærkninger, og der er utvivlsomt tale om vigtige typeeksempler på kontooplysningstjenester. Men idet der samtidig er tale om en udtømmende liste i lovbestemmelsen og dermed en udtømmende eksemplificering, jf. ligeledes lovforslagets bemærkninger, er den utilsigtede virkning heraf, at øvrige kontooplysningstjenester ikke omfattes af bestemmelsen og af listen over lovlige formål, hvilken utilsigtet virkning lovbemærkningerne ikke forholder sig til / ikke synes at være opmærksom på.

Med andre ord består den for fintech virksomhederne særdeles væsentlige problemstilling i, at kontooplysningstjenester i lovens forstand nu reelt reduceres til at være de fem typeeksempler, som nævnes i den pågældende lovbestemmelse. En sådan formålsbegrænsning af kontooplysningstjenester er ikke alene i strid med ånden i PSD2, men må ligefrem antages at være i strid med selve PSD2.

Kontooplysningstjenester på betalingsområdet består i sagens natur i tjenester baseret på oplysninger om betalingskonti og betalingsdata, hvormed en begrænsning af de specifikke formål, som behandling af betalingsdata kan ske til, selvsagt udgør en decideret formålsbegrænsning af kontooplysningstjenester.

Så vidt vi er bekendt, vil der ikke gælde lignende formålsbegrænsninger for kontooplysningstjenester i de andre EU-lande i forbindelse med implementeringen af PSD2. Der er således tale om særegen dansk implementering af harmoniseret EU-regulering, som ikke genfindes i de øvrige EU-lande, og som ikke lever op til regeringens egne implementeringsprincipper af hensyn til at sikre danske erhvervsvirksomheder, her kontooplysningstjenester, lige konkurrencemæssige vilkår i forhold til udenlandske erhvervsvirksomheder.

Danske fintech virksomheder i form af kontooplysningstjenester stilles dermed betydeligt ringere end de udenlandske fintech virksomheder, hvilket medfører en svækkelse af især de danske kontooplysningstjenesters konkurrenceevne. Dette

er således en absurd konsekvens af et lovforslag, som netop har til hensigt at fremme dansk fintech og det danske finansielle iværksætttermiljø samt give de såkaldte tredjepartsudbydere, herunder kontooplysningstjenesterne, adgang til brugernes betalingskonti hos bankerne til brug for udviklingen af nye, innovative digitale løsninger på betalingsområdet, der kan komme forbrugerne til gode, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger herom.

Det bemærkes i denne forbindelse, at de ovennævnte fem eksempler på kontooplysningstjenester, som lovforslaget åbner op for – i modsætning til lovudkastet i høring, der som nævnt åbnede op for alle kontooplysningstjenester – allerede eksisterer og udbydes i dag i forskellige sammenhænge. Lovforslagets lempede forbud med den omhandlede formålsbegrænsning vil derfor blot regulere de allerede eksisterende kontooplysningstjenester, men reelt hindre udviklingen af helt nye sådanne tjenester til gavn for forbrugerne, hvilket som nævnt ellers er hensigten med moderniseringen af reguleringen på betalingsområdet.

Lovforslagets lempede forbud med den omhandlede formålsbegrænsning, som fastlåser kontooplysningstjenester til de allerede eksisterende af slagsen, virker dermed i realiteten reaktivt og på ingen måde proaktivt i forhold til helt nye danske kontooplysningstjenester i et fremadrettet perspektiv. I modsætning hertil vil udenlandske fintech virksomheder kunne udvikle sig og udbyde deres nye kontooplysningstjenester uden hensyntagen til en tilsvarende formålsbegrænsning, hvad angår kontooplysningstjenesters brug af betalingsdata.

Formålet med og ånden i PSD2 er netop at modernisere og harmonisere den regulatoriske understøttelse af udviklingen af nye, innovative digitale løsninger, herunder især kontooplysningstjenester, i hele EU – ikke at begrænse disse løsninger og tjenester; og derfor indeholder PSD2 ingen regulatoriske formålsbegrænsninger af kontooplysningstjenester eller af brugen af betalingsdata i relation til disse tjenester, som rækker videre end den samtidige persondataforordning.

Vi skal på denne baggrund **opfordre** udvalget og ministeren til, at bestemmelsen i § 124 i lovforslaget justeres, således at "*kontooplysningstjenester*" i almindelighed medtages udtrykkeligt (på ny) blandt de specifikke formål oplistet i bestemmelsen, som behandling af betalingsdata kan ske til; dette i stedet for den udtømmende og formålsbegrænsende eksemplificering af kontooplysningstjenester som værende "*1) forbrugsoverblik; 2) budgetlægning; 3) kategorisering og sammenligning af forbrug; 4) adviseringer om forbrug, forbrugsmønstre og usædvanlige transaktioner; 5) betalingspåmindelser*", hvilke tjenester i stedet bør fremgå af bemærkningerne til lovbestemmelsen som ikke-udtømmende eksempler på netop kontooplysnings-

tjenester (alternativt kan disse punkter/eksempler opretholdes i selve lovbestemmelsens liste, såfremt listen udvides med et opsamlingspunkt benævnt "*11) øvrige kontooplysningstjenester*").

Dermed sikres det, at alle kontooplysningstjenester – i overensstemmelse med det bagvedliggende reviderede betalingstjenestedyret (PSD2) – generelt er omfattet af bestemmelsen (igen) og af listen over lovlige formål, hvad angår behandlingen af betalingsdata, naturligvis med den begrænsning, som følger af bestemmelsens forbud mod diskriminerende prissætning.

Dermed sikres det videre, at bestemmelsen udtrykker en passende balance mellem på den ene side fintech virksomhedernes muligheder for at udvikle nye, innovative kontooplysningstjenester til glæde for forbrugerne og på den anden side beskyttelsen af forbrugerne mod prisdiskriminerende udnyttelse af forbrugerens betalingsdata.

Hvis en sådan justering af lovforslaget ikke gennemføres, vil den ovennævnte utilsigtede virkning af bestemmelsen i § 124 desværre fortsat bestå, hvilket alt andet lige vil hæmme fintech udviklingen på betalingsområdet, hindre den digitale innovation fra de finansielle tredjepartsudbydere og skabe ulige konkurrencevilkår for kontooplysningstjenester.

Øvrige bemærkninger til lovforslaget

Hvad angår lovforslagets bestemmelse i § 124 om brug af betalingsdata, bemærkes i øvrigt, at lovforslagets almindelige bemærkninger ikke er tilpasset den nye affattelse af bestemmelsen siden lovudkastet i høring. Det fremgår således fortsat af de almindelige bemærkninger, at der ikke kan ske behandling af betalingsdata til opstilling af forbrugsprofiler, kortlægning af betalernes forbrugsmønstre eller anden segmentering, og at der således ikke kan foretages eksempelvis individuel og målrettet markedsføring baseret på brugerens betalingsdata. De almindelige bemærkninger bør derfor tilpasses den nye affattelse af bestemmelsen.

Hvad angår forbuddet i § 124 om diskriminerende prissætning, bør bestemmelsen sprogmæssigt ikke blot anføre "*produkter*" målrettet betaleren, men i stedet anføre "*produkter og tjenesteydelser*" målrettet betaleren, således at forbuddet ikke giver anledning til unødigt fortolkningstvivel i henseende til forbuddets afgrænsning.

Hvad angår det aftalemæssige koblingsforbud i § 124, bør bestemmelsen tilsvarende sprogmæssigt ikke anføre tilknytning af "*andre funktioner*", men i stedet anføre tilknytning af "*andre produkter og tjenesteydelser*", således at der sikres en

konsekvent og kongruent sprogbrug gennem hele bestemmelsen af hensyn til den rette sammenhængende fortolkning af bestemmelsens forskellige forbud (udtrykket "funktioner" er således en uheldig reminiscens fra et oprindeligt udkast til bestemmelsen, som havde fokus på brug af betalingsdata i forbindelse med tilknyttede funktioner henvendt mod betaleren og efterspurgt af betaleren – desuden sigter det aftalemæssige koblingsforbud ikke til "funktionen" som sådan, men til de "produkter og tjenesteydelser", som leveres/ydes via "funktionen").

Hvad videre angår forbuddet i § 124 om diskriminerende prissætning, bør det i bemærkningerne til bestemmelsen afklares, hvorvidt det omhandlede forbud alene omfatter prissætning til ugunst for betaleren eller omfatter enhver diskriminerende prissætning, dvs. uanset om prissætningen er til gunst eller ugunst for betaleren. Definitionen i lovbemærkningerne af diskriminerende prissætning skelner som sådan ikke mellem gunst og ugunst (fx forskellige priser mv.), hvorimod samtlige eksempler i lovbemærkningerne på diskriminerende prissætning fremhæver produktvilkår til ugunst for betaleren (fx højere priser, dårligere rentevilkår mv.). Dette giver ligeledes anledning til unødigt fortolkningstvivel i henseende til forbuddets afgrænsning (må der i forbindelse med individuel og målrettet markedsføring således tilbydes lavere priser, bedre rentevilkår mv.).

Hvad angår definitionen af kontooplysningstjenester i § 7, anføres det i lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen (hvilket ikke fremgik af lovudkastet i høring), at i det omfang en udbyder af kontooplysningstjenester indhenter yderligere/andre oplysninger end betalingskontooplysninger – eksempelvis oplysninger om konti, der ikke er betalingskonti – er dette ikke omfattet af definitionen af kontooplysningstjenester. Herefter anføres det i bemærkningerne, at en sådan yderligere behandling af oplysninger ikke er omfattet af lovforslaget (bortset fra hvad der er fastsat i lovforslagets § 124).

Vi er enige heri og forstår disse lovbemærkninger således, at udbud af kontooplysningstjenester om andre finansielle oplysninger end oplysninger om betalingskonti, eksempelvis oplysninger om indlånskonti og andre bankkonti, fortsat må anses for ureguleret og dermed som tilladt, uden at der udløses krav om tilladelse i medfør af loven.

Vi forstår videre lovbemærkningerne således, at der heller ikke i medfør af loven kan stilles eller udledes et krav om aftaleindgåelse i så henseende mellem udbyderen af kontooplysningstjenesten og den kontoførende udbyder/bank (ikke at forveksle med forbrugerens samtykke efter persondatareguleringen), netop fordi oplysningstjenester om indlånskonti slet ikke omfattes af lovens anvendelsesområde

og dermed ej heller omfattes af eksempelvis lovens bilag 1 eller af lovens § 60, § 87 og § 88.

Vi fremhæver ovenstående som følge af ministerens høringsnotat af 15. marts 2017, som synes at foreskrive eller forudsætte en sådan aftaleindgåelse om udveksling af oplysninger mellem udbyderen af kontooplysningstjenesten og den kontoførende udbyder/bank i de pågældende situationer. Denne opfattelse deler vi ikke, og vi forstår derfor lovforslaget således, at ministerens opfattelse i det forudgående høringsnotat ikke er videreført i de nyaffattede lovbemærkninger i så henseende.

Hvis en udbyder af oplysningstjenester om eksempelvis indlånskonti samtidig udbyder oplysningstjenester om betalingskonti, omfattes den pågældende udbyder naturligvis af lovens anvendelsesområde og af tilladelsespligten i § 60 mv. i henseende til selve oplysningstjenesten om de af loven omfattede betalingskonti og betalingsdata.

Hvad angår reguleringen af kontooplysningstjenester i § 60, foreskriver bestemmelsen i lovforslaget en egentlig tilladelsespligt, hvorimod bestemmelsen i lovudkastet i høring foreskrev en registreringspligt i overensstemmelse med sprogbruken i det bagvedliggende direktiv (PSD2). Det indebærer bl.a., at det nu udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at Finanstilsynet som led i tilladelsesprocessen skal vurdere, hvorvidt virksomheden (dvs. udbyderen af kontooplysningstjenester) er "i stand til at gennemføre en forsvarlig drift". Tilsvarende fremgår af lovens øvrige tilladelsesbestemmelser gældende for eksempelvis betalingsinstitutter og de nye udbydere af betalingsinitieringstjenester.

Idet registreringskravene/tilladelseskravene for kontooplysningstjenester ifølge PSD2 er lempeligere end tilladelseskravene for eksempelvis betalingsinstitutter og de nye udbydere af betalingsinitieringstjenester, bør det udtrykkeligt medtages i lovbemærkningerne, at det i bestemmelsen indførte krav om en tilsynsvurdering af virksomhedens forsvarlige drift ikke indebærer, at Finanstilsynet ligefrem skal foretage en holdbarhedsvurdering af virksomhedens forretningsmodel (som det kan være tilfældet i andre tilladelsessituationer). Finanstilsynet skal for kontooplysningstjenesters vedkommende alene vurdere, hvorvidt virksomheden har de nødvendige systemer, ressourcer og procedurer til at gennemføre en forsvarlig drift.

I ministerens ovennævnte høringsnotat anføres det, at det vil blive præciseret i lovbemærkningerne, at Finanstilsynet ikke skal foretage en sådan holdbarhedsvurdering af virksomhedens forretningsmodel i henseende til netop kontooplysningstje-

nester; hvilken præcisering således fortsat mangler i lovbemærkningerne, og hvilken præcisering nu i endnu højere grad er nødvendiggjort af den i lovforslaget indførte tilladelsespligt i modsætning til lovudkastets registreringspligt.

Det fremgår i øvrigt af § 60, at en virksomhed med tilladelse som udbyder af betalingskontotjenester som udgangspunkt skal behandles som et betalingsinstitut. Ifølge § 60 finder visse af lovens bestemmelser dog *"ikke anvendelse på betalingsinstitutter, der alene udbyder kontooplysningstjenester"*. Idet udbydere af kontooplysningstjenester ikke er betalingsinstitutter i lovens forstand, må der rettelig være tale om, at visse af lovens bestemmelser ikke skal finde anvendelse på virksomheder (og ikke blot betalingsinstitutter), der alene udbyder kontooplysningstjenester.

Vi henviser herudover til vores hørings svar af 5. februar 2017.

Vi står gerne til rådighed for yderligere dialog om ovennævnte forhold og imødeser muligheden for at uddybe vores bemærkninger ved et foretræde for udvalget.

Afgivet i fællesskab af:

The logo for cardlay, featuring the word "cardlay" in a brown, lowercase, sans-serif font with a registered trademark symbol.

Clearhaus

The logo for FLEX FUNDING, featuring a green leaf-like icon to the left of the words "FLEX FUNDING" in a blue, uppercase, sans-serif font.A black logo consisting of a stylized 'H' shape with two vertical bars extending downwards from the top bar.The logo for mybanker.dk, featuring the text "mybanker.dk" in a black, lowercase, sans-serif font, with a blue swoosh underline.The logo for pleo, featuring the word "pleo" in a pink, lowercase, sans-serif font.The logo for MYMONII, featuring a blue circular icon with white concentric lines above the word "MYMONII" in a blue, uppercase, sans-serif font.The logo for spiiir, featuring the word "spiiir" in a white, lowercase, sans-serif font on a green rectangular background, with the tagline "frihed du fortjener" in a smaller white font below it.The logo for subhub, featuring the word "subhub" in a blue, lowercase, sans-serif font, followed by a red and blue icon of a robot head.